

Emléktábla Joó István tiszteletére

2013. December 03.

Dr. Joó István, a magyar földmérés és térképészet kiemelkedő alakjának, a magyar földmérés és térképészet 25 éven át volt első számú szakmai irányítójának, a székesfehérvári főiskola meghatározó oktatójának és egykori főigazgatójának tiszteletére avattak emléktáblát szülőfalujában.

2013. november 29-én 11 órára sokan jöttek el Egyházashollóra, a 8-as út mellett, a Petőfi út 11. számú házban, amely házban Joó István fiatal éveit töltötte. A nyáron utcát neveztek el a falu neves szülőterére, most pedig lakóházának falán egy emléktábla ünnepélyes avatására került sor, amely Tóth Emőke zsenyei művész alkotása.

(Nagyobb mérethez kattintson a képre!)

Köszöntésében először Németh Tamás, a község polgármestere sorolta fel Joó István érdemeit, majd V. Németh Zsolt vidékfejlesztésért felelős államtitkár, egykori tanítvány mondott meghatározó, szép szavakat a csillagászati ismeretek oktatójáról, a mindig küzdő, tehetséges, földönjáró emberről: "Ég és föld! - mondjuk két teljesen különböző emberre, két egymáson nagyon távolálló helyzetre. Föld és ég - örök ellentétpár, ki az egyikhez, ki a másikhoz érzi magát közel - én azonban ismertem valakit, aki akár a földre, akár az égre pillantott, kiismerte magát. Joó Istvánra gondolok, a műszaki tudományok doktorára, a magyar földmérés és térképészet kiemelkedő alakjára, a székesfehérvári főiskola meghatározó oktatójára, vezetőjére. A földmérőre, akitől csillagászatot, csillagászati helymeghatározást tanultam. Ő volt az, aki mert magasra, távolba nézni, mégsem botlott meg a lába elött heverő göröngyökben sem. Gondolkodásmódját, melyet egyszerre formálta magas elméleti tudás és gyakorlati tapasztalat, talán épp szakterületéről, a geodéziától kölcsönözte, amiről maga írta egy cikkében, hogy előkelő helyet foglal el mind a tudományok között, mind a gyakorlati életben, mivel segíti az alkalmazást, de kiszolgálja a közigazgatást, a mezőgazdaságot a közlekedést is.

"Az embereknek nem ugyanazt jelentik a csillagok" - írta Antoine de Saint-Exupéry. "Aki úton jár, azoknak vezet az út, azoknak a csillagok. Másoknak nem egyebek csöppnyi kis fényeknél. Ismét mások, a tudósok számára, problémák." Dr. Joó István nem varázslatos titkokat, nem is közömbös fényeket, de még csak nem is fejtörést okozó égitesteket látott a csillagokban. Sokan, sokféleképpen emlékeznek rá. De a barátok, kollégák, beosztottak, kutatótársak, diákok visszaemlékezéseit olvasva kirajzolódik személyisége néhány meghatározó vonala. Hallatlan energia, óriási szorgalom, rendkívüli munkabírás. Kötelességtudat, felelősségtudat, hivatástudat, sőt - ami a hazai földmérési és térképészeti tevékenység fejlesztését illeti - küldetésstudat. Vezetőkészség, segítőkészség. Széles látókör, szerteágazó érdeklődés. Konok igazságszeretet, következetesség, emellett pedig személyesség, közvetlenség, őszinteség.

"Az ember igazán nem tudja, hogy a mások emlékezetében hol marad egy ragyogó folt utána" - írta Németh László. Dr. Joó István sokak, sokunk emlékezetében hagyott fényes foltokat. Mégsem bíztam emlékének fennmaradását a gyarló emberi emlékezőtehetségre, mert pályafutásával, szakmai eredményeivel maradandót alkotott. Neve mindannyiszor el fog hangozni a jövőben, ahányszor csak Magyarország egységes területének, egységes térképrendszerének bevezetéséről beszélünk; valahányszor a hazai asztrogeodézia elindulását; vagy az állami földmérési kutatóbázis létrejöttét említjük. Örízni fogja a nevét a rengeteg általa jegyzett publikáció is: könyvek, jegyzetek, disszertációk, térképművek, tanulmányok és kiadványok.

Felmerül a kérdés, hogy egy ilyen jelentős személyiségnek és egy ilyen jelentős pályának miért van szüksége kőből készült emléktáblára. Nincs neki. Nekünk van rá szükségünk, nekünk fontos, hogy kifejezzük általa nagyrabecsülésünket, tiszteletünket, hogy legyen egy tárgy, ami kézzel foghatóan őrizi emlékét, amire rámutathatunk, ha a felnövő nemzedékeknek mesélünk róla - akkor is, ha ő, aki földön, égen egyaránt jól tájékozódott, már a csillagok közt talált lakhelyet.

A tábla hirdeti a műszaki tudományok fontosságát, nélkülözhetetlenségét; és bármely ránéző egyházashollósi fiataalt biztosíthatja, hogy a legkisebb faluból elindulva is lehet teljes életet élni, és fontos beosztásokban helytállni. Az avatás után a falu kicsiny kultúrtermében emlékülésre került sor. Az emlékülésen előbb Ádám József akadémikus, a BME tanszékvezetője, az MFTTT elnöke beszélt Joó István szerteágazó szakmapolitikai, tudományos és nemzetközi tevékenységéről, majd Busics György, a GEO tanszékvezetője Joó Istvánnak a geodéziai alapok (hálózatok, térképrendszer) megújításában betöltött szerepét emelte ki. Ezt követően a felkért hozzászólók (egykori kollégák, közeli munkatársak, családtagok) elevenítettek fel személyes emlékeket, történeteket, név szerint a következők:

- Ágfalvi Mihály, a GEO volt főigazgatója;
- Busics Imre, a FÖMI geodéziai igazgatója,
- Hodobay-Böröcz András, az FVM volt főosztályvezető-helyettese,
- Mihály Szabolcs, a FÖMI volt főigazgatója,
- Orbán Aladár, az MTA GGKI volt laborvezetője (egykori tankörtárs),
- Zalaba Piroska, a VM térinformatikai főfelügyelője,
- Kalamár László helyi lakos, rokon,
- ifj. Joó István újságíró. Életének fontosabb állomásait az alábbiak foglalja össze (Nagyobb mérethez kattintson a képre!)

Az emlékülés fogadással zárult, ahol alkalom nyílt beszélgetésre a kollégákkal, tanítványokkal, rokonokkal.

V. Németh Zsolt államtitkár úr teljes beszéde képekkel

Hír a NyME GEoinformatikai Kar honlapján

Emlékezés az MFTTT honlapján

Hír a Vas Népe online kiadásában